

2. World inequality report 2018. Executive Summary. URL: <https://wir2018.wid.world/files/download/wir2018-summary-english.pdf> (дата звернення 28.01.2020).

3. Прушківська Е. В. Теоретичні аспекти інклюзивного розвитку та його роль у сучасних умовах / Е. В. Прушківська, М. В. Дерев'ягін // *Економічний вісник Національного гірничого університету*, 2018. – № 2. – С. 24–33.

4. Ємельяненко Л. М. Інтегральна оцінка інклюзивного розвитку в Україні на національному та місцевому рівнях / Л. М. Ємельяненко, В. М. Петюх, К. В. Дзензелюк // *Економіка та держава*, 2019. – № 6. – С. 4–10.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО ЗРОСТАННЯ

В. С. ЛЕСЮК, магістрант

Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава

На сьогодні формування людиноцентричної моделі соціально-економічного розвитку неможливе без запровадження інклюзивного зростання на загальнодержавному рівні.

Інклюзивне зростання – це інтегроване широкомасштабне зростання, яке поширюється на широкий діапазон людей та місць для того, щоб сприяти та отримувати переваги від економічного успіху. Мета такого виду розвитку – досягнути вищого рівня процвітання поряд зі зростанням рівності і справедливості в можливостях і доходах [1].

Концепція інклюзивного зростання передбачає, що кожний суб'єкт економіки є важливим, унікальним, цінним для суспільства і має можливості для задоволення своїх потреб. Вона ґрунтується на пріоритетності розвитку людських ресурсів, досягненні повної зайнятості, підвищенні кваліфікації працівників, соціальній безпеці та сталому розвитку [2].

В умовах глобальних викликів сьогодення, найбільшою з проблем, що постала перед сучасним суспільством є економічна нерівність, вона належить до соціальної нерівності і є однією з найбільш досліджуваних її форм. Вона породжує відмінності у розподілі економічних активів і доходів між групами населення або окремими особами.

Важливим показником економічної нерівності є рівень життя населення, який визначається як сукупність умов життя відповідно до досягнутого рівня економічного розвитку країни.

Нами були визначені основні соціально-економічні індикатори рівня життя населення (рис. 1).

Рис. 1 – Основні соціально-економічні індикаторів рівня життя населення

*Джерело: авторська розробка

У кожному цивілізованому суспільстві існують, як правило, три групи населення: бідні, середній клас, багаті. Середній клас є символом соціальної держави, виступає визначальною характеристикою політичної стабільності, є важелем впливу на формування позитивного іміджу країни, виступає запорукою підвищення інвестиційної активності населення та можливості збільшення обсягів реалізації державних соціальних програм через зростання надходжень до державного бюджету.

Інклюзивне зростання принципово відрізняється від стандартного економічного зростання, оскільки має ширші цілі, ніж збільшення доходів і ВВП, та вимагає, щоб уряд країни активно працював для досягнення цих цілей, не припускаючи, що позитивні результати автоматично з'являтимуться внаслідок зростання; зміщує акцент на розвиток людини й підвищення її добробуту та зниження рівня бідності і нерівності; спрямоване на підвищення залученості та активної участі в економіці, а не лише на результати розподілу [1].

Отже, забезпечення інклюзивного розвитку економіки виступає чинником подолання економічної нерівності серед населення, шляхом сприяння реалізації його трудового потенціалу. Тим часом, створення рівних умов для населення сприяє його участі в процесі соціально-економічного розвитку країни.

Література:

1. Inclusive Growth Commission: Making our economy work for everyone. URL: https://www.thersa.org/globalassets/pdfs/reports/rsa_inclusive-growth-commission-final-report-march-2017.pdf (дата звернення: 31.01.2020).
2. Бобух І. М. Стратегічні орієнтири економічного зростання України: інклюзивність як ключовий пріоритет / І. М. Бобух, С. М. Щегель // *Вісник НАН України*, 2018. – № 7. – С. 55–70.